

Nr 16

Av herrar **Börjesson** i Falköping och **Larsson** i Borrby, om auktorisering av bilförsäljare.

(Lika lydande med motion nr 8 i Första kammaren)

Förhållandena inom bilhandeln är i vissa avseenden sådana, att de synes påfordra ökad uppmärksamhet från samhällets sida. Vem som helst äger rätt att öppna en bilförsäljning, oberoende av om han har de härför lämpliga kvalifikationerna eller ej. När det gäller försäljning av nya bilar, har givetvis vederbörande generalagentur vissa krav på sina försäljare. En god ekonomisk ställning och sunda affärsprinciper torde vara de viktigaste krav som generalagenturerna ställer på sina återförsäljare.

Men när det gäller försäljning av gamla bilar finns det ofta inte garantier för att densamma handhaves på tillfredsställande sätt. I många fall drivs handeln på ett sätt som långt ifrån överensstämmer med sunda affärsprinciper. Det finns alltför många exempel på att bilköpare blivit lurade genom transaktioner som måste betraktas som rena falsarier. Inom vissa delar av landet har antalet sådana bilförsäljare ökat högst avsevärt. Av tidningsuppgifter och domstolsreferat att döma har också antalet åtal för falsarier i samband med bilaffärer ökat under de senare åren.

Som exempel på hur förhållandena inom branschen kan vara må nämnas, att det förekommit, att person som varit dömd till flerårigt straffarbete för falsarier omedelbart efter frigivningen etablerat sig som bilhandlare. Många av dessa försäljare är s. k. smarta personer, utrustade med enastående övertalningsförmåga, som godtrogna bilköpare ofta alltför dyrt får betala. I många fall har dessa försäljare kontoret så att säga på fickan.

I sammanhanget kan erinras om att under de senare åren åtskilliga bilfirmor och bilförsäljare kommit på obestånd på grund av osunda affärer. När en bilfirma kommer på obestånd, blir det ofta många enskilda personer som förlorar betydande belopp. Vidare får det allmänna ofta vidkännas förlust på icke inlevererade källskatter och icke redovisad omsättnings-skatt. Här är det ofta fråga om betydande förluster ej endast för det allmänna utan framför allt för enskilda personer som haft affärsförbindelser med vederbörande bilhandlare.

Det måste anses angeläget, att den fria konkurrensen får godta utvecklingsmöjligheter inom bilhandeln liksom inom övriga delar av näringslivet. Men grunden härför måste givetvis vara sunda affärsprinciper. Förhållanden inom branschen synes nödvändiggöra, att en sanering av handeln kom-

mer till stånd. För rätt till yrkesmässig bilförsäljning bör det exempelvis fordras tillstånd i form av registrering och auktorisering, utfärdat av länsstyrelse eller annan härför godkänd myndighet. Vidare bör vederbörande bilförsäljare ställa en viss angiven bankgaranti i förhållande till rörelsens omfattning.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en utredning rörande registrering och auktorisering av personer och firmor, som idkar yrkesmässig bilförsäljning, i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 16 januari 1962

Bengt Börjesson
i Falköping

Einar Larsson
i Borrby